

Het Huis Van De Meesters

Het Huis Van De Meesters

Ray van Darken

HOOFDSTUKKEN

1	Alles Stroomt	blz 7
2	Nimmer Puur	blz 11
3	Niets Te Zeer	blz 17
4	Ken Uzelf	blz 26
5	Riet Buigt Maar Breekt Niet	blz 33
6	Eerst Kruipen Dan Lopen	blz 49
7	Stilte Zal Je Niet Verraden	blz 67
8	Overwin Woede Met Liefde	blz 78
9	Kwaad Lokt Kwaad	blz 91
10	Licht En Duister	blz 99
11	Een Onbreekbaar Hart	blz 114
12	Een IJzeren Wil	blz 128
13	De Laatste Martelgang	blz 139
14	Tijdzegel	blz 152
15	Het Huis Van De 77 Martelingen	blz 163
16	Alles Is Eindig	blz 171

Schrijver: Ray van Darken
Coverontwerp: Ray van Darken
ISBN: 9789402178760
©Ray van Darken-2019
®Magna Scriptor-2019

Google mijn website!
BraveNewBooks.nl/RayvanDarken

1 Alles Stroomt

Kan een morgen nog mooier zijn? De opkomende zon kleurt de wolken rood aan de onderkant. Het vooruitzicht van een belofte wordt door de lucht gespiegeld.

Met de brief van haar vader in haar hand staat Psyche bij de poort van het grote huis. Ze kijkt er naar met spanning en angst tegelijk. Eindelijk is ze op de plek waar ze zo naar verlangde, het Huis Van De Meesters.

Het huis is blijkbaar net in de verf gezet. Het weerkaatsende licht van de ochtendzon op de witte verf doet pijn aan haar ogen. Grappig dat alleen al kijken naar Het Huis Van De Meesters pijn doet.

"Panta Rei." leest Psyche. Het staat ergens op de gevel geschreven. Dat is Grieks. 'Alles Stroomt' betekent het.

Dat valt niet te ontkennen. Er stroomt van alles. In Psyche's innerlijk stromen vele opgewonden gedachten en op haar huid voelt ze kleine tintelingetjes op kleine plekje.

Het is een kort loopje van ongeveer tien meter naar de voordeur.

Het witte grind kraakt onder Psyche's hoge laarzen.

Het huis heeft een sober bordes met links en rechts ervan een terras.

Psyche belt aan. De bel klinkt zwaar. Statig. Psyche houdt haar adem in en wacht af. Nerveus trekt ze haar weekendtas wat verder over haar schouder. De tas die haar vader nota bene heeft ingepakt. Ze weet niet eens precies wat er inzit. Hopelijk kleding.

Psyche was aan het douchen. Haar vader dacht behulpzaam te zijn en pakte haar tas in. Door tijdgebrek heeft ze de inhoud van haar tas niet nagekeken. De kleding die ze op haar bed had klaargelegd was in ieder geval weg. Als dat spannende lingersetje er maar in zit....

Oh...er komt iemand aanlopen. Psyche ziet door het glaswerk opzij van de voordeur een gestalte naderen. Het gaat beginnen.

Langzaam gaat de deur open. Een vrouw verschijnt.

Een mooie vrouw. Psyche houdt haar adem in.

De vrouw heeft een vriendelijk, doch mysterieus gezicht.

Ze is ergens in de dertig, gokt Psyche. De vrouw ziet er geweldig uit. Ze is volledig in zwart leer gehuld. Ze heeft lang zwart haar en donkere ogen. De vrouw draagt lange zwarte laarzen tot aan de knie. Een levend cliché....maar wel een heel mooi cliché.

"Jij bent Psyche." Een heldere stem met een kleine glimlach erbij doet Psyche zich iets meer op haar gemak voelen.

"Ik ben Psyche." antwoordt Psyche vriendelijk terug.

Er valt een last van haar schouders af. Ze heeft gezegd wie ze is.

"Ik heb een brief van mijn vader bij me. Die moest ik geven aan wie dan ook de deur zou openmaken. U dus."

Psyche overhandigt de brief. Een zware envelop met rood kaarsvet verzegelt. De vrouw pakt met een ernstig gezicht de brief aan.

"Juist. Je werd al verwacht. Ik ben Elektra. Meesteres Elektra om precies te zijn. Maar daar kom je nog wel achter."

Het gezicht van de vrouw keek vriendelijk, hoewel met een klein venijnig glimlachje. Psyche krijgt nu een benauwd trekje in haar gezicht. Meesteres....het woord triggert haar innerlijk.

Haar vader had haar ooit een boek gegeven, hoewel ze er al stiekem in las toen ze nog jonger was. 'Het Huis van de 77 Martelingen'.

Ze vond het zo'n enorm geil boek. Ze leest er af en toe nog steeds in. Vooral dat ene hoofdstuk waar....een Meesteres in voorkwam....

Psyche's fantasie grijpt haar tussen haar benen. En stevig.

"Ga maar even zitten kind. In de hal zijn stoelen. Er staat koffie of thee of iets anders. Ik zal de HuisMeester roepen...ik bedoel de Meester des Huizes. Hij wordt kwaad als we hem de huismeester noemen. 'Ik ben geen conciërge'..."

Elektra zette een zware stem op en lacht hardop.

Psyche lacht zenuwachtig wat mee.

"Ik ben even vijf minuten weg. Tot zo. Ik kom terug met de Meester des Huizes, Meester Zeus. Hoge Meester eigenlijk, maar ja. Dat is een mondvul." Elektra zei dat laatste wat mompelend en liep naar boven.

En Psyche is alleen...met haar gedachten....

Ze kijkt maar eens rond. Wat ze ziet is nogal indrukwekkend.

Het is een enorme hal. Met aan weerszijden een brede trap die naar boven draait. Wat de linkerkant van het huis heeft, heeft ook de rechterkant. Het valt haar op dat de hal hartvormig is. En alles is in het wit en van marmer. Cool én verkoelend.

Maar er valt meer te zien...

Er hangt een groot schilderij aan de muur, in het midden.

Psyche ziet het van afstand. Het schilderij is voornamelijk zwart.

Psyche loopt er naar toe en ziet, terwijl ze dichterbij komt, de figuren die er op staan steeds meer vorm krijgen.

Het zijn drie figuren. Centraal in een soort zwarte draaikolk.

Wat is dit voor afbeelding? Het intrigeert haar enorm.

Oh...Een vrouw op haar knieën met de handen geketend....

Ze houdt haar handen in opwaartse richting....Alsof ze wil ontvangen. Of zich wil geven. Er staat ook een vrouw in het midden. Die heeft een hand gelegd op de schouder van de knielende vrouw.

En haar andere hand...oh...die houdt de flinke erectie vast van het derde figuur. Duidelijk een man dus. Als enige heeft de man wat kleding aan, hoewel kleding, meer een soort toga.

De vrouw in het midden heeft een ketting om haar middel met een logo? Wat is dat? Het is klein, maar wel heel mooi. Het zijn druppels. Drie druppels. Psyche loopt iets achteruit. Het is een enorm schilderij. Twee meter bij twee meter, gokt ze. Kijk nou...een bordje met een titel: 'De Meester zorgt voor de dienaar die de Meester dient.' "Wauw...heavy...wel erg mooi." Psyche fluitt zacht tussen haar tanden door.

Boven gaat dan een deur open. Psyche kijkt op. Het is Elektra weer.

Ze staat bovenaan de trap en loopt haast sensueel naar beneden.
"Mooi hè...heeft jouw vader geschilderd."
Psyche kijkt nu met grote verbaasde ogen.
"Meester Zeus komt natuurlijk niet naar jou toe." Elektra haalt haar schouders op. "Had ik kunnen weten."
Ze wrijft over haar achterwerk met een pijnlijk trekje om haar mond.
Een pijnlijk trekje met een glimlach. "Kom maar naar boven, Psyche. Boven zal Meester Zeus je...je bezichtigen."
Dat laatste klonk...nogal niet sensueel...eerder ranzig.

Psyche pakt haar weekendtas, haalt nog maar eens diep adem en loopt de trap op.
"Meester Zeus vindt lang blond haar heel mooi. Ik vind lang blond haar eigenlijk ook heel mooi." Elektra haalt haar hand door Psyche's haar en langs haar gezicht. Psyche voelt een lichte sensatie door haar lichaam razen.
"Dank U, Meesteres." zei ze vol tintelingen, en ze liep door.
"Lang blond beleefd haar." zei Elektra zachtjes grinnikend.
De vrouwen lopen nu naast elkaar en tegen elkaar. Elektra legt haar hand op Psyche's billen. Ze knijpt er lichtjes in.
"Mooi." zei Elektra sensueel. Het was absoluut niet gelogen.

Voor een zware deur blijven ze stilstaan.
"Luister, lief kind." Elektra legde haar handen op de schouders van Psyche en keek haar ernstig en doordringend aan.
"Beantwoord alleen de vraag die gesteld wordt en neem genoegen met het antwoord op jouw vragen...als je die überhaupt mag stellen. En zeg alsjeblijft alsjeblijft 'Ja Meester, Nee Meester' en zo. Het zou zonde zijn als je nu al weg moest."
Terwijl Elektra dit zegt glijden haar handen naar beneden langs de borsten van Psyche en stopt ze bij haar middel.
"Het figuur van een Godin. Jij zou hier heel goed passen. Ik heb er alle vertrouwen in. Kom." Elektra neemt Psyche mee aan de hand, richting de grote deur.

De deur gaat langzaam open.....

2 Nimmer Puur

De deur gaat langzaam open...

Elektra gebaart Psyche dat ze naar binnen mag. Moet eigenlijk. Het is een enorme, donkere kamer. De kamer is opvallend leeg. Door wat kieren in de gordijnen valt een straal licht naar binnen. Er hangt wel een onverwacht frisse lucht binnen. Lentelucht. De kamer heeft een hoog plafond, met ornamenten. Er knettert zachtjes een open haardvuur. Er liggen her en der grote zwarte vloerkleden. Langharige schapenwollen kleden. Maar het kolossale bureau is wat echt opvalt. Indrukwekkend...én intimiderend. Voor het bureau staat een kruk, eigenlijk een stoel zonder rugleuning. 'Daar zal ik wel op moeten zitten.' denkt Psyche. 'Wachten tot het me gezegd wordt. Wachten....!'

Plots klinkt er een stem. De stem van Meester Zeus. Waar kwam hij vandaan? Vanachter de enorme stoel? Mysterie, mysterie. Raadselachtige mysteries...

"Kom dichterbij, kind." Een vrij vlakke stem had de man, maar wel een duidelijke stem. Psyche komt tot op een meter van het bureau. Elektra legt haar handen op haar schouders. Blijkbaar is dit dichtbij genoeg, lijkt ze daarmee te zeggen. Elektra drukt Psyche tegen haar aan. Ze voelt de enorme boezem van de vrouw in haar rug. Ze voelt haar ademhaling. Oh...dit is...sensueel. Nee, dit is geil!

Hoge Meester Zeus, Psyche kijkt hem aan. Het is een hele gewone man. Grijs haar, blauwe ogen, slank en goed gekleed.

"Je staart." fluistert Elektra. "Niet doen."

Psyche slaat langzaam haar ogen neer. Elektra komt nogal zacht dwingend over. Vindt Psyche niet zo heel erg. Het geeft haar een spannende klopp...ergens.

Meester Zeus heeft de brief van Psyche's vader in zijn hand. De envelop is open gemaakt, ziet Psyche. De brief is gelezen.

"De brief van je vader heb ik gelezen." begint Hoge Meester Zeus. "Hij vraagt of jij waardig bent als submissive. Waarom vragen vaders, partners, Dominanten, moeders zelfs, zich dat toch altijd af?"

Het cynische toontje in Zeus' stem viel niet te ontkennen. Meester Zeus loopt richting de open haard en gooit nog een blokje hout op het vuur. De vlammen dansen in zijn ogen. Het leek even of er een heel klein glimlachje ontsnapte.

"Zal ik wat te drinken halen, Meester?"
Elektra doorbreekt met haar vraag een spannende stilte.

"Doe maar een fles wijn. Een Naoussa Boutari Grande Reserve 2007. Meester Hades zal wel ergens in de kelders rondzwerven. Hij helpt je wel."

Het klonk als een dwangloos bevel. De Meester genoot blijkbaar van de spanning van net, hoewel zijn gezicht nu weer vlak is. Psyche volgt Meester Zeus met grote ogen. Hij lijkt nauwelijks te bewegen en ineens staat hij ergens anders. Intimiderend en intrigerend.

"Nu jij, Psyche." Zijn stem galmt ineens door haar gedachten. Psyche is gelijk weer alert.

"Ik ben hier niet alleen om te praten. Ik ga beoordelen of je Het Huis Van De Meesters waardig bent. Als je deze kamer verlaat is dat óf naar de voordeur en dan sta je op straat. Of naar de volgende Meester. Het is hier geen competitie. Niemand zegt dat je alle Meesters moet bezoeken. Daar is geen wet of regel voor. Je mag wat zeggen. Je ogen vullen zich met vragen en gedachten, zo te zien." Meester Zeus maakt een uitnodigend gebaar met zijn handen.

Psyche heeft zoveel vragen en gedachten. Ze weegt ze razendsnel af in haar mooie koppie.

"Ik wil hier uiteindelijk leren. Al is het slechts van één Meester." is haar opmerking. Ze sluit haar ogen en hoopt dat een goede opmerking was. Ze wacht even en opent als een klein kind één oog en kijkt naar Meester Zeus. Hij is weg!?

"Uitstekend!" Psyche schrok. Hij stond achter haar.

'Ja, als je je ogen sluit'...denkt Psyche.

"Een vaak gemaakte opmerking, maar daarom niet minder verkeerd. Je zal minstens drie Meesters bezoeken, overigens. Mijzelf niet meegerekend." En Meester Zeus loopt, nee schrijdt naar zijn enorme stoel achter het bureau. Het lijkt meer een sobere troon. Nu pas valt haar het schilderij achter de stoel op. Dezelfde stijl als het schilderij in de hal...een andere afbeelding. Ze kan nu niet kijken. Waarschijnlijk ook door haar vader geschilderd. Ook weer met die zwarte draaiende cirkels erin. En in het midden figuren.

"Ah...de wijn." riep Zeus bijna opgewekt, na enkele stille minuten. Elektra treedt binnen en heeft twee glazen en een fles op een zilveren dienblad bij zich.

'Twee glazen?' denkt Psyche. 'Iemand krijgt hier niks en dat zal ik wel zijn....Er bij neerleggen. Het is zo zoals het gaat...' zijn haar kalmerende gedachten.

"Zal ik u inschenken, Meester?" Elektra heeft iets aan haar kleding veranderd. De rits aan de voorkant is tot aan haar middel geopend. Een tatoeage is duidelijk zichtbaar. Het moet een enorme tatoeage zijn. Maar Elektra's borsten zijn dat ook, enorm.

"Je staart weer, Psyche." lacht Elektra.

Psyche voelt zich direct een beetje betrappt.

"Oh...sorry...het is..." begint ze te stamelen.

"Ssst." klinkt het zacht dwingend. Zeus en Elektra proosten.

"Het is tijd om Psyche te wikken en te wegen." sprak Meester Zeus.

Hij drukt op een zoemertje en neemt een afwachtende houding aan.

Plots verschijnen er drie mannen. Waar kwamen die nou weer vandaan? Niet door de deur. Een andere deur. Een geheime deur. Wat is dit voor huis? Gedachten razen door haar hoofd. Twee van de mannen dragen een tafel naar binnen. Een speciale tafel met gespen en grepen. Eén helft van de tafel is vierkant en één helft is een halve X. De onderste helft van de X dan wel.

Psyche kijkt er naar met grote ogen. Ze had wel een paar slokken wijn kunnen hebben nu. Om wat moed in te drinken. Twee mannen verdwijnen weer. De derde blijft achter. 'Oef...Alsof door drie man gepakt te worden je Huis-waardig maakt. In elke kroeg kan je door drie man gepakt worden. Alsof je dan de kroeg-waardig bent...hihi...' het zijn haar binnenpretjes. Psyche kan met moeite haar lach inhouden. Het meubel ziet er wel ernstig uit. Oh ja..er staat nog één van die kerels. Moet hij mij dan 'doen' of zo?

"Kleed je uit, Psyche!"

De zeer duidelijke toon van de stem van Meester Zeus haalt haar weer uit haar gedachtewereld.

"Een goede focus is een goede eerste stap." klonk het streng. Elektra staat naast Zeus. Haar arm hangt om zijn schouders. Zeus' hand streelt Elektra's billen.

"Geef je kleren maar aan die meneer. Je hebt ze niet meer nodig vanaf nu. Tenzij ik je afkeur. Dan krijg je ze weer terug."

Psyche krimpt een beetje bij deze woorden. Hoewel de woorden haar ook strelen...ergens in het midden.

Psyche wil zich bedachtzaam uitkleden. Ze wil er geen ordinaire stripact van maken, maar ze wil wél een statement maken. Ze weet dat ze er buitengewoon goed uitziet. Ze weet het al. Psyche draait haar rug naar Zeus en Elektra toe, dit tot hun verwondering.

Ze maakt haar beha los zonder haar jurkje uit te doen.
De onderkant van haar jurkje trekt ze omhoog en trekt met één duim haar stringetje uit. Terwijl ze die aan de verbaasde 'meneer' geeft, knipoogt ze speels en uitdagend naar hem.
Op z'n minst dat statement heeft ze al gemaakt.
De man trekt z'n wenkbrauwen op maar zegt verder niets.
Psyche draait zich weer terug naar Zeus en Elektra en met één beweging zakt haar jurkje omlaag. Zelfverzekerd stapt ze uit haar jurkje die op de grond ligt.
'Verdorie, die Zeus is van marmer of zo?' vraagt Psyche zich af.
Snel kijkt ze naar Elektra. Die heeft haar mond open staan. 'Dat is tenminste iets.'
Nu haar hoge laarzen nog. Psyche zet één been op het krukje, en geeft daarmee een spectaculair inkijkje tussen haar benen weg.
Psyche ritst de laars langzaam open. Met de andere laars doet ze hetzelfde. Ze geeft de laarzen aan de overgebleven man.
Deze raapt haar jurkje op van de grond, knikt naar Zeus en Elektra en verdwijnt.

Daar staat ze dan. Psyche, Tweeëntwintig jaar. Lang blond haar. Blauwe ogen. Volle borsten...en een goed gevuld achterwerk. Een droom van vlees en bloed. Een droom die iedereen wil dromen. Een droom die je wil neuken.

Ze voelt de brandende verlangens die achter hun blikken schuilen die over haar lichaam glijden.

"Ga op de kruk zitten." gebiedt Meester Zeus haar.
Zeus is onwrikbaar lijkt het. Hoewel zijn hand zich verplaatst heeft van Elektra's billen en nu Elektra tussen de benen wrijft.
Psyche krult de lippen van haar mond naar binnen. Anders zou haar mondje open hangen....geilheid loert overal en altijd.

"Leun wat achterover. Doe je benen wijdt. Ik wil zien wat straks naakt in mijn Huis rondloopt." zei Zeus streng.
"Niet elke diamant is evenveel waard." klonk het metaforisch.

Psyche is nu heel geconcentreerd.
Langzaam doet ze haar benen wijd.
Haar 'diamant' is dan de 'Pink Legacy', één van de duurste
diamanten aller tijden. Die Zeus en Elektra zullen het weten ook.

Elektra slaakt een kreetje, hoewel dat ook kan komen door de hand
van Zeus. Hmmm, haar aanwezigheid irriteert Psyche nu even.
Ze leidt af.

'Ben ik nu al jaloers op de aandacht die Zeus geeft aan een ander?
Psyche toch!' corrigeert Psyche haarzelf. Ze probeert zich alleen op
Zeus te concentreren.

Psyche doet haar benen nog verder uit elkaar en kijkt hem strak aan.

'Voor jou...voor jou alleen' denkt ze hardop in haarzelf.

Ze merkt dat ze opgewonden is.

Ze voelt dat ze nat is en hoopt dat haar kutje glinstert...

Ze hoopt nimmer meer puur te zijn.....

3 Niets Te Zeer

Ze hoopt nimmer meer puur te zijn...

Zeus stond op en kwam heel dichtbij Psyche staan. Psyche schreeuwde van binnen. 'Neem me! Stop drie of vier vingers in mijn kutje! Doe het!....!'

Maar Zeus bleef tellenlang voor haar staan met zijn handen op de rug. Hij keek alleen maar naar Psyche, naar haar lichaam, tussen haar benen. In respons deed Psyche haar best om haar benen nog verder uit elkaar te krijgen.

"Okay." was het enige wat Zeus zei en hij ging daarna weer zitten. Zijn hand verdween weer tussen de benen van Elektra. Die had daar niet echt op gerekend, want ze slaakte een kreetje. Zeus keek haar een seconde verveeld aan.

"Ga maar staan, Psyche. Draai je om en trek je billen uit elkaar." sprak Zeus monotoon.

'Godver'....dacht Psyche. 'Geen woord over hoe mooi ik ben, of dat ziet er lekker uit. Nu moet ik mijn billen uit elkaar trekken. Wat is dit? Een vleeskeuring? Stop dan iets in mijn kontje of zo.' Wilde verlangens ontmoeten woeste gedachten in haar hoofd.

Elektra penetreerde Psyche met haar ogen. Psyche voelde het. Ze was zeer onder de indruk. Goed, Zeus zit natuurlijk al een kwartier lang tussen haar benen te bewegen, maar ze werd wel opgewonden van Psyche. Dat stond vast.

"Prima. Ga maar even wachten op de gang, Psyche. Je wordt zo dadelijk weer binnen geroepen. Er is daar een klein houten bankje. Ga daar maar op zitten, terwijl ik nadenk." zei Meester Zeus.

Psyche zette grote ogen op. Wat?! dacht ze. 'Niet één blijk van opgewondenheid en nu moet ik zelfs de gang op. Oh shit, en ik heb geen kleren aan. Nou ja!'

Elektra sluit de deur achter haar en kijkt haar met haar donkere ogen veelzeggend aan. Tintelende ogen had de vrouw!

'Oh, hier is het bankje. Zul je zien, zit ik hier naakt, komt er natuurlijk net een grote groep mensen langs.'

Psyche had het nog niet gedacht of er zwaaide aan het eind van de gang een grote deur open. En inderdaad....kwam er een hele grote groep mannen aan. Allemaal in kleding. Allemaal Meesters?

Psyche voelt de spanning stijgen in haar keel.

'Gewoon naar de grond kijken. Niet reageren. Ze zullen wel wat gewend zijn hier, toch?' kalmeert ze zichzelf.

Psyche keek naar de grond, maar ze voelde vele paren ogen over haar lichaam gaan. Door de tocht die de groep maakte met het langslopen, werden tot overmaat van ramp haar tepels ook nog eens groot en hard. Snel drapeerde ze haar lange haar over haar borsten. Ze had er een binnenpretje om zelfs.

Eén Meester ging echter op het bankje tegenover haar zitten.

Een grote man. Bijna twee meter, gokte Psyche. Ze knikte naar hem, maar hij reageerde niet. Psyche ging de vloer maar weer bestuderen. En wachtte af.

Elektra had de deur gesloten en leunde er even tegenaan en zuchte.

"Poehhh...dat is godverdomme een ontzettend lekker ding. Mag ik haar eerst? Heb je dat kutje gezien?" klonk de vrouw in het zwart en in het leer enthousiast.

"Ik stond er twintig centimeter vanaf." antwoordde Zeus droogjes.

"Haar kutje is zeker Kwaliteit Vier....nee Vijf denk ik." ging Elektra enthousiast door.

"Voorbij de Playboylook! Haar hele lichaam is een compositie overigens. Een stilleven. Het was gewoon filmisch om te zien hoe jij voor haar stond. Lichtjes over haar heen gebogen.

Ik moet er niet aan denken dat Meester Chaos, Meester Erebus of Meester Ares haar eerst nemen!" riep de Meesteres bezorgd. Elektra leek wel de maagdelijkheid van Psyche te verdedigen, hoewel ze niet eens wist of Psyche die nog wel had.

"Wat wil je dan dat ik doe?!" sprak Zeus ineens ongekend fel.

"Haar eigen vader, mijn zeer gewaardeerde voorganger, schrijft aan mij of ik zijn dochter kennis wil laten maken met Het Huis Van De Meesters!"

Elektra deed een stapje terug. Dit was niet des Zeus'. Zo betrokken. Er zijn tallozen anderen Psyche voorgegaan. Mannen en vrouwen.

"Bovendien..." vervolgde Zeus "...lijkt me een nacht met jou voor Psyche net zo onprettig als met welke Meester of Meesteres dan ook. Doe niet zo statisch, Elektra. Jij bent ook niet mals. Je denkt met je kut." snauwde Zeus haar toe.

Elektra zette een onschuldig gezicht op. Ze had wel zin om dat jonge godinnetje onder handen te nemen, om haar te zien kronkelen en te laten smeken om genade.

Zeus vervolgde zijn betoog.

"Bovendien, vergis je niet in die Psyche. Behalve een killer body, heeft ze ook een killer mind. Toen ik boven haar stond, deed ze zeer haar best om haar benen nog verder uit elkaar te krijgen. En ze bleef me strak aankijken. Dus vergis je niet."

Zeus stond bij de haard en klopte was as van zijn kleding.

"En, beste Elektra..." vervolgde hij "...Het is de nadrukkelijke wens van haar vader dat ze het hoogst mogelijke aantal Kamers doorloopt. Om op die manier kennis te maken met Sexueel Bezit Onderdanigheid en Pijn. Dat ze zoveel mogelijk aspecten leert kennen van wat wij doen. Onze richting, onze beleving, SBOP."

Zeus staaarde naar het schilderij boven zijn bureau.